

37° ΘΕΩΡΗΜΑ

Η Αγάπη και η Σοφία είναι οι εκφράσεις της Μοναδικής και Ενιαίας Αρχής, η Οποία συνιστά το Ον.

Το Πνεύμα είναι η συνέπεια μιας κοινής δράσεως της Αγάπης και της Σοφίας εντός του Όντος.

Το Ον είναι η Μονάς. Το Πνεύμα είναι η Τριάς.

Η Ουσία του Πνεύματος είναι το Ον. Η Ουσία του Εγώ είναι το Πνεύμα.

Το Εγώ είναι το Πνεύμα, ανεξάρτητο και ατομικό, το οποίο (Πνεύμα) μιμείται στην σύστασή του το Ον και Το αντιπροσωπεύει μέσα στους Κύκλους Ουρανού και Κόσμου.

Σχόλιο της ΑΥΜΔ¹ Ρέας

Ιδού επί λέξει το περιεχόμενο του 1ου Θεωρήματος της Φιλοσοφικής και Θεοσοφικής Διδασκαλίας της Συλλήψεως της, ΣμΜ Δώρας.

«Η Αγάπη και η Σοφία είναι οι εκφράσεις της Μοναδικής και Ενιαίας Αρχής, η Οποία συνιστά το Ον.»

Η παράγραφος αυτή, χωρίς να ισχυρίζεται ότι καθορίζει τον Θεό, καθορίζει το Ον, το Απόλυτο Ον, την μορφή την πλησιέστερη προς τον Θεό, αν όχι αυτόν τούτον τον Θεό. [Αλλά] όχι, η ΣμΜ δεν καθορίζει εδώ τον Θεό, διότι ο Θεός είναι ακαθόριστος λόγω ακριβώς του χαρακτήρα της Απόλυτης και Άφθαρτης Μονάδας που διαθέτει.

Το Ον, επομένως, δεν είναι ο Θεός, αλλά μόνο μία από τις μορφές του Μοναδικού Θεού, μία από τις όψεις του Αιώνιου Θεού.

Το Ον δεν είναι ο Θεός, αλλά [και όταν] χωρίζεται από τον Θεό (όπως αυτό συνέβη δια της πτώσεως των Γιγάντων²), ο Θεός δεν αλλοιώνεται από αυτό και η Απόλυτη φύση Του παραμένει αμετάβλητη.

Το Ον, σύμφωνα με αυτήν την παράγραφο, είναι το αποτέλεσμα, το οποίο παρήχθη από την δράση μιας δίμορφης Αρχής (δηλαδή, που έχει δύο μορφές), την οποία η ΣμΜ ονομάζει: “**Αγάπη-Σοφία**”.

Γνωρίζουμε, εξ άλλου, από την προφορική Διδασκαλία του ΣμΔ Δώρου, ότι: «**η Αγάπη και η Σοφία είναι τα όμοια σε κατάσταση και ανόμοια σε δράση αποτελέσματα μίας Αρχής, η οποία τοποθετείται υπεράνω του Όντος και είναι προγενέστερη από Αυτό (δηλ. ο Θεός).**»

Γνωρίζουμε ότι η Σοφία, παράγων εισδυτικός, και η Αγάπη, παράγων συγκινησιακός, σε αιώνια συνεργασία, ο μεν πρώτος [κατακτώντας]³, ο δε δεύτερος συντηρώντας, είναι οι δημιουργοί [των μορφών]⁴, η πρώτη των οποίων είναι το Ον. Το Ον, επομένως, είναι το πρώτο Αποτέλεσμα, το οποίο οφείλεται στο πρώτο Αίτιο.

«Το Πνεύμα είναι η συνέπεια μιας κοινής δράσεως της Αγάπης και της Σοφίας εντός του Όντος.»

¹ ΣτΜ. Συντόμηση του τίτλου «Αναπληρωτής Υπάτη Μεγάλη Διδασκάλισσα»

² ΣτΜ. Προσοχή! Στα Σχόλια της Γεννήτορος Ρέας, που συνοδεύουν την σειρά των Θεοσοφικών Θεωρημάτων της ΣμΜ. Δώρας, δεν γίνεται πάντοτε σαφής διάκριση μεταξύ Εωσφορικού Όντος και Γιγαντικού Πνεύματος.

³ ΣτΜ. *Acquérant* = αποκτώντας (!:). Η διεισδυτική κίνηση μάλλον ‘κατακτά’ (τον στόχο, τον χώρο, το επίπεδο, κλπ.) παρά ‘αποκτά’. Γι αυτό και αποδίδουμε εδώ την λέξη ‘*acquérant*’ με το ‘κατακτά’ το οποίο, στα Γαλλικά, είναι πολύ κοντά (ηχητικά τουλάχιστον) στο ‘αποκτά’ (*Conquérant* – *Acquérant*).

⁴ ‘...της μορφής’, στο Γαλλικό χειρόγραφο, αλλά η σύνταξη των επομένων («...η πρώτη των οποίων») επιβάλλει τον πληθυντικό.

Η παράγραφος αυτή καθορίζει την Δεύτερη Μορφή, την οποίαν παράγει η μυστηριώδης δράση «Αγάπη-Σοφία». Η δεύτερη αυτή μορφή αποκαλείται «**Πνεύμα**» και έχει συσταθεί μέσα στους κόλπους του **Όντος**, αποτελώντας έτσι μέρος Του, [ενώ, ταυτόχρονα,] είναι Αυτό το **Ίδιο**⁵.

Επομένως, το Πνεύμα είναι το Δεύτερο Αποτέλεσμα, εκδηλωμένο μέσα στους κόλπους του Πρώτου Αποτελέσματος και έχοντας ως αίτιο το πρώτο Αίτιο⁶.

Το Πνεύμα είναι, επίσης, μια εκ των πολλαπλών μορφών του Μοναδικού Θεού.

Η διαφορά η οποία υπάρχει μεταξύ των δύο αποτελεσμάτων “Ον” και “Πνεύμα”, τα οποία προήλθαν και τα δύο από το αυτό Αίτιο ⁷, είναι ότι το πρώτο, το Ον, αντιπροσωπεύει την ιδέα της Μονάδος, ενώ το Πνεύμα αντιπροσωπεύει την ιδέα της Τριάδος⁸. Το Ον αντιπροσωπεύει την ιδέα της Μονάδος διότι είναι το αποτέλεσμα μίας Αρχής, από την οποία δεν διαφοροποιείται παρά μόνο κατά τον τρόπο. Το Πνεύμα αντιπροσωπεύει την ιδέα της Τριάδος διότι είναι το αποτέλεσμα μίας δράσεως μικτής μεν αλλά χωρισμένης από την δίμορφη Αρχή, σε κατάσταση διαφορετική του εαυτού της.

Αγάπη - Σοφία - Όν.

Όπως γνωρίζουμε, το Πνεύμα διακρίνεται δια της εκδηλώσεως τριών αρχών: της Φαντασίας, της Θελήσεως και της Ισχύος. Στις τρεις αυτές αρχές υπενθυμίζονται οι δύο εκφράσεις και το πρώτο Αποτέλεσμα του πρώτου Αιτίου. Ιδού ο συγκριτικός τους πίνακας:

Σοφία	Αγάπη	Ον
Φαντασία	Θέληση	Ισχύς

Επομένως, το αίτιο του Πνεύματος (ή, η Ουσία), είναι το Ον (το οποίο αντιστοιχεί προς την Ισχύ).

«Το Εγώ είναι το Πνεύμα, ανεξάρτητο και ατομικό, το οποίο (Πνεύμα) μιμείται στην σύστασή του το Ον και Το αντιπροσωπεύει μέσα στους Κύκλους Ουρανού και Κόσμου.»

Η τελευταία παράγραφος του πρώτου Θεωρήματος της Φιλοσοφικής Διδασκαλίας της ΣΜΜ Δώρας, καταλήγει με την Κοσμική έκφραση του Όντος και, συγχρόνως, του Πνεύματος την οποία και ονομάζει «**Εγώ**».

Το **Εγώ**, επομένως, είναι ταυτοχρόνως το Ον και το Πνεύμα εντός του Κόσμου. Το **Εγώ** είναι ένα είδος διαιρέσεως δια παρεκτροπής μιας αιωνίας⁹ μορφής, η οποία είναι το Πνεύμα. Το Εγώ έχει συσταθεί όπως το Πνεύμα. [Αν και] Χωρισμένο από αυτό, [εξακολουθεί να] αποτελεί ακέραιο μέρος του.

⁵ Αυτή η φράση του σχολίου, προτείνει μία εναλλακτική ερμηνεία: ότι δηλ. η Συνέπεια και όχι η Δράση της Α+Σ, τοποθετείται μέσα στον Ον. Σε περίπτωση, όμως, που η δράση της Α+Σ λαμβάνει χώρα εντός του Όντος, τότε το Πνεύμα είναι η Συνέπεια της Δράσεως αυτής ΕΚΤΟΣ του Όντος (γεγονός που επαληθεύεται από την ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ του ΣμΔ.). Επί πλέον, βλέπε και Σημείωση 6.

⁶ ΣτΜ. Στα Σχόλια της Γεννήτορος Ρέας δεν φαίνεται να γίνεται πάντοτε σαφής διάκριση μεταξύ του **Πνεύματος** και του **Αγίου Πνεύματος (=ΟΝ)**. Εδώ το «Πνεύμα» εκλαμβάνεται μάλλον ως «Αγιον Πνεύμα» (η άποψη αυτή εκτίθεται εδώ με πάσα επιφύλαξη)

⁷ Βλέπε Σημείωση 6

⁸ ΣτΜ. Οφείλουμε να κάνουμε διάκριση μεταξύ Τριάδας (Πνεύματος) και Αγίας Τριάδας (Τριαδικής Μονάδας - ΟΝ).

⁹ ΣτΜ. Όπως θα φανεί και στα επόμενα Θεωρήματα, το «Πνεύμα» είναι 'αθάνατη' μορφή όχι 'αιώνια', ενώ το ΟΝ (Αγιον Πνεύμα) είναι μορφή αιώνια.

Όπως και το Ον είναι μία μορφή του Θεού και, [όταν είναι] χωρισμένη από Αυτόν, δεν αλλοιώνει καθόλου την απόλυτη φύση Του¹⁰, έτσι και το Εγώ, είναι μία μορφή του Πνεύματος, η οποία, όταν αποσπάται από αυτό, δεν αλλοιώνει καθόλου το σύνολό του.

[Και] άλλες βαθιές διδασκαλίες μπορούν να εξαχθούν από τα λόγια αυτά Σοφίας της ΣμΜ Δώρας. Εργασθείτε και υποβάλατέ μου τις εργασίες σας, ώστε ο καλός μας Διδάσκαλος, στον οποίον θα τις μεταφέρω, να σας βοηθήσει όταν λάβει το έργο σας.

Είναι περιττό να μου υποβάλλετε ερωτήσεις. Τα σχόλιά μου έγιναν για να σας χρησιμεύσουν ως θέμα διαλογισμού.

Rέα

---

¹⁰ ΣτΜ. Εδώ γίνεται αναφορά στον Εωσφορικό Ον το οποίο διαχωρίστηκε από την Μονάδα του Έωνος. Γι' αυτό κρίθηκε απαραίτητη η παρένθεση: [όταν είναι], διότι αυτό συνέβη άπαξ.

38° ΘΕΩΡΗΜΑ

Η Αγάπη και η Σοφία, εκτός από την εσωτερική και μύχια δράση τους, δρουν μέσα σε τρεις Κύκλους, οι οποίοι συνιστούν το Συμπαντικό Όλο, τόσο το Ουσιαστικό όσο και το Υποστασιακό.

Αυτές δρουν μέσα στους Κύκλους Έωνα, Ίωνα, Άωνα.

Ο Κύκλος Έων σχετίζεται με το Ον.

Ο Κύκλος Ίων σχετίζεται με το Πνεύμα.

Ο Κύκλος Άων σχετίζεται με το Εγώ.

Σχόλιο της ΑΥΜΔ. Ρέας

Ιδού επί λέξει το περιεχόμενο του 2^{ου} Θεωρήματος της Θεοσοφικής Διδασκαλίας της συλλήψεως της ΣμΜ Δώρας.

«Η Αγάπη και η Σοφία, εκτός από την εσωτερική και μύχια δράση τους, δρουν μέσα σε τρεις Κύκλους, οι οποίοι συνιστούν το Συμπαντικό Όλο, τόσο το Ουσιαστικό όσο και το Υποστασιακό.»

Το Θεώρημα αυτό, στο σύνολό του, και ιδιαιτέρως σε αυτήν την παράγραφο, αποκαλύπτει στον παρατηρητή ένα από τα μυστικά της αιώνιας δράσης του Θεού, όχι μόνο στην Δημιουργία, την οποία βλέπουμε, αλλ' ακόμη και μέσα στις περιοχές του 'Υπάρχειν', των οποίων αγνοούμε την ύπαρξη.

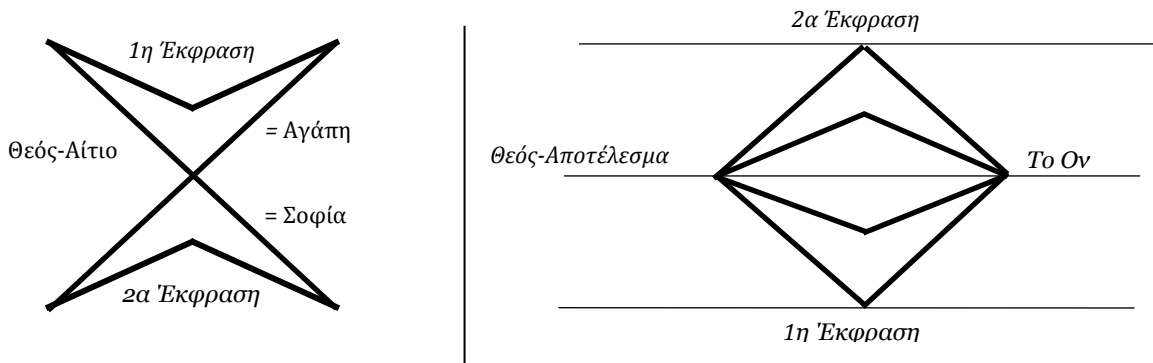
Η έκφραση 'ΑΓΑΠΗ-ΣΟΦΙΑ' ασφαλώς υποκρύπτει την Σεπτή Οντότητα του Θεού, διότι στο προηγούμενο Θεώρημα λέγεται ότι η Αγάπη και η Σοφία είναι τα πρώτα αίτια ή το **πρώτο Αίτιο** της δημιουργίας του Όντος. Το Αίτιο αυτό είναι ο Θεός. Επομένως, ο Θεός αποκαλύπτεται, στην ωραία αυτή σύλληψη της Δώρας, ως το Απόλυτο Αίτιο και Αποτέλεσμα.

Είναι Απόλυτος ως Αίτιο, διότι η Αγάπη-Σοφία, με μια ενδόμυχη δράση, δημιουργεί το ΟΝ, το οποίον είναι ο νέος τρόπος [ύπαρξης] εντός του απολύτου της Αγάπης-Σοφίας.

Είναι Απόλυτος ως Αποτέλεσμα, διότι δημιουργεί και δημιουργείται από την απόλυτη ολότητα των εκφράσεων Του. Με δύο λέξεις:

Ο Θεός-Αίτιο είναι η Αγάπη-Σοφία, και ο Θεός-Αποτέλεσμα είναι το ΟΝ.

Ιδού ένα παράδειγμα που σχηματοποιεί την ιδέαν της ΣμΜ . Δώρας :

Βλέπετε, στην πρώτη εικόνα, τις Θείες εκφράσεις της Μονάδος να διακρίνονται δια δύο πυραμιδοειδών ρόμβων ~~ανέστραμμένων~~, ο ένας σε σχέση προς τον άλλον. Στην δεύτερη εικόνα, οι δύο αυτοί πυραμιδοειδείς ρόμβοι είναι ορθοί, ο ένας σε σχέση προς τον άλλον.

Λίγο αν διαλογιστείτε πάνω σ' αυτό, θα εννοήσετε καλύτερα τα σχόλιά μου και θα εισδύσετε περισσότερο στην ιδέα της ΣμΜ. Δώρας.

Για να υιοθετήσουμε τους νέους αυτούς όρους, λέμε ως σχόλιο της πρώτης παραγράφου: Ο 'Θεός Αίτιο', ανεξάρτητα από την εν Εαυτώ δράση Του (ή, [την δράση Του] επί του 'Θεού Αποτελέσματος'), δρα μέσα σε τρεις Κύκλους ... κτλ.

Μέσα στον Θεό, αντίστροφα προς τα κοσμικά πράγματα, η δράση δεν απαιτεί καμμία προσπάθεια και, μέσα στην απόλυτη Φύση του Θεού, η πρώτη δράση δημιουργεί μια δεύτερη δράση, κατώτερη σε πυκνότητα και ανώτερη σε ένταση. Η Ενέργεια, όσο περισσότερο εισδύει στην Υπόσταση, [τόσο] ελαττώνεται σε πυκνότητα και αυξάνεται σε ένταση.

Ο Θεός Αίτιο δρα, λέει η ΣμΜ, εντός τριών Κύκλων: του Κύκλου Έωνος, του Κύκλου Ίωνος, του Κύκλου Άωνος. Οι τρεις αυτοί Κύκλοι σχηματίζουν ένα σύνολο του Όλου. Οι Κύκλοι αυτοί είναι τρεις μορφές, ανάλογες η μία προς την άλλη, αλλά σε τρία διάφορα επίπεδα.

Ο Κύκλος ΕΩΝ είναι ο Κύκλος των συλλαμβανουσών Ενεργειών.

Ο Κύκλος ΙΩΝ είναι ο Κύκλος των καθοριζουσών Ενεργειών.

Ο Κύκλος ΑΩΝ είναι ο Κύκλος των [εκτελουσών] Ενεργειών.

ΕΩΝ = Συνειδητό	}	Ουσία
ΙΩΝ = Υποσυνειδητό		-----
ΑΩΝ = Ασυνειδητό		Υπόσταση

Έων	Κύκλος Έων	Το Ον	Το Πνεύμα
Ίων	Κύκλος Ουρανός	Το Παθητικόν Ον	Η Ψυχή
Άων	Κύκλος Κόσμος	Το Μη-Ον	Η Ύλη (το Σώμα)

Παρακαλώ να μου [εξηγήσετε] γραπτά, μετά το σχόλιο αυτό και τους συγκριτικούς πίνακες, γιατί ο Έων σχετίζεται με το Ον, ο Ίων με το Πνεύμα και ο Άων με το Εγώ.

Rέα

39° ΘΕΩΡΗΜΑ

Οι Κύκλοι Ίων και Άων δεν είναι παρά διαφορετικές εκφράσεις του Κύκλου Έωνος.

Κατά την πρώτη Δημιουργία, την λεγομένη Εωσφορική Δημιουργία, είναι που ο Κύκλος Άων αποσπάστηκε από τον Έωνα.

Ο χωρισμός δεν αλλοίωσε σε τίποτα τον Κύκλο Έωνα, ο οποίος αρκείται στον Εαυτόν Του περισσότερο από πριν.

Σχόλιο της ΑΥΜΔ Ρέας

Στο σχόλιο του 38ου Θεωρήματος, περιορίστηκα να εξηγήσω ακροθιγώς τον τριαδικό Κύκλο Έωνα, Ίωνα, Άωνα και να δώσω [κάποιους] πίνακες αντιστοιχιών. Σήμερα όμως, η φύση [αλλά] και αυτή η ίδια η εκφώνηση του Θεωρήματος αυτού με υποχρεώνουν να εισδύσω σε μια βαθύτερη και ριζική εξήγηση του τριπλού Κύκλου, του ονομαζόμενου [Κύκλος] Έων, Ίων, Άων.

«Οι Κύκλοι Ίων και Άων δεν είναι παρά διαφορετικές εκφράσεις του Κύκλου Έωνος», λέει η πρώτη παράγραφος του θεωρήματος αυτού.

Πράγματι, οι λέξεις 'Ε-ΩΝ', 'Ι-ΩΝ', 'Α-ΩΝ', συμβολίζουν μίαν ιδέα την οποία προσδιορίζει η κατάληξη "ΩΝ". Εάν λάβουμε τα πρώτα γράμματα αυτών των λέξεων, θα σχηματίσουμε την λέξη "ΕΙΑ". Ας ερευνήσουμε μήπως σε κάποια μητέρα-γλώσσα η λέξη αυτή σημαίνει κάτι.

Στην ελληνική, βρίσκουμε την λέξη "ΘΕΙΑ" και στην εβραϊκή την λέξη "...." (γΕχΙΑ). Τόσο η ελληνική λέξη όσο και η εβραϊκή, σημαίνουν "Θεότητα".

Ο αριθμός ο οποίος αντιστοιχεί στις λέξεις αυτές είναι ο αριθμός 16=7. Ακόμη και στην γαλλική¹¹, τα γράμματα 'Ε-Ι-Α' σχηματίζουν τον αριθμό 16=7. Επομένως, ο αριθμός 7 είναι εκείνος ο οποίος δεσπάζει στην περίπτωση αυτή.

Αφού σας έδωσα παρεμπιπτόντως αυτές τις λίγες εξηγήσεις, επανέρχομαι στο σχόλιό μου.

Οι Κύκλοι Ίων και Άων, λέει η ΣΜΜ, δεν ήσαν αρχικώς Κύκλοι διάφοροι του Κύκλου Έωνος, αλλά απλώς διαφορετικές εκφράσεις του ίδιου Κύκλου.

Εάν θέλουμε να παραβάλουμε την εκφώνηση αυτή με το 37° Θεώρημα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι τρεις αυτές ονομασίες έχουν τις εξής αντιστοιχίες:

Η ΑΓΑΠΗ	= ΕΩΝ		Η ΣΟΦΙΑ	= ΕΩΝ
Η ΣΟΦΙΑ	= ΙΩΝ	ή	Η ΑΓΑΠΗ	= ΙΩΝ
ΤΟ ΟΝ	= ΑΩΝ	αντιστρόφως	ΤΟ ΟΝ	= ΑΩΝ

Η σύγκριση αυτή μας επιτρέπει να εννοήσουμε πώς ένας Μοναδικός Κύκλος έφερε τρεις διαφορετικές ονομασίες, δηλαδή τρεις δραστηριότητες ανόμοιες μεν κατά τον τρόπο αλλά ίσες η μία προς την άλλη.

¹¹ Και στα ελληνικά, τα γράμματα Ε,Ι,Α, αριθμοσοφικά, σχηματίζουν τον αριθμό 16=7. (Ε=5, Ι=10, Α=1)

2^η παράγραφος: **«Κατά την πρώτη Δημιουργία, την αποκαλούμενη Εωσφορική, ο Κύκλος Άων αποσπάστηκε από τον Έωνα.»**

Ιδού ήδη ένα μυστήριο προς διαλεύκανση και ένα νέο φως προβαλλόμενο πάνω στην 2^η παράγραφο του 37^{ου} Θεωρήματος καθώς και επί του 38^{ου} Θεωρήματος.

Έτσι, όταν λόγω μιας τυχαίας¹² περιστάσεως, της οποίας τα αίτια δεν μπορούν να κατανοηθούν από τον άνθρωπο, η Αγάπη και η Σοφία, δρώντας κατά έναν άλλο τρόπο δραστηριότητας, δημιούργησαν το Ον, εκείνο, αποσπώμενο από αυτές, ανετέθηκε προς αυτές¹³. Εκεί είναι που γεννήθηκε, μαζί με [εκείνο]¹⁴ το Ον, ο Χρόνος και ο Τόπος ή Διάστημα, και η έγινε η Δημιουργία.

Την απόσπαση [εκείνου]¹⁵ του Όντος και την αντίθεση του προς την Αγάπη-Σοφία, θα αποκαλέσουμε Εωσφορική Δημιουργία, η οποία διαφέρει από την Δημιουργία του Θεού, από το γεγονός ότι η πρώτη, δια του χωρισμού του [Εωσφορικού]¹⁶ Όντος εκ του Όλου, δημιούργησε τον νόμο της Ατομικότητας.

Από το [Αιώνιο]¹⁷ Ον δημιουργείται το Πνεύμα, από το Πνεύμα δημιουργείται το συλλογικό Εγώ και, εκ του συλλογικού Εγώ, δημιουργείται το ατομικό Εγώ.

Η Εωσφορική δημιουργία διαφέρει, επομένως, της Δημιουργίας του Θεού δια του νόμου της ατομικότητας. Προκειμένου δε να εφαρμοσθεί ο νόμος αυτός, χρειάστηκε να δημιουργηθεί η Ύλη.

Ιδού τα περί της Δημιουργίας του Θεού. Αυτή συνίστα[ται]¹⁸ σε διάφορες δραστηριότητες ενός μόνου απείρου και αιωνίου συνόλου.

Όσο περισσότερο η δραστηριότητα [του Έωνος] εξαπλωνόταν μέσα στον Κύκλο Έωνα, τόσο περισσότερο οι εκφράσεις εποικίλουν σε αρμονία και σε τελειότητα, διότι όλες ήσαν απ' ευθείας συνδεδεμένες με το Κέντρο του απολύτου [και] αιωνίου Συνειδητού.

Ο [Κύκλος] Άων, λοιπόν, αποσπάστηκε από τον Έωνα για να ακολουθήσει άλλα πεπρωμένα, και οι δοκιμασίες άρχισαν. Ο χωρισμός αυτός δεν αλλοίωσε καθόλου τον [Κύκλο] Έωνα, λέει η τελευταία παράγραφος του Θεωρήματος αυτού, διότι μία άμεση δραστηριότητα αντικατέστησε με ένα άλλο Ον το πρώτο Ον, το οποίο διαχωρίστηκε και αποκλήθηκε «Εωσφόρος»¹⁹.

Réa

¹² ΣτΜ. 'τυχαία' = εδώ εννοεί 'απρόβλεπτη', 'ακατανόητη'. Βλέπε και 'Ορφική Κοσμογονία' ΣμΔ Δώρου: «Αλλ' επήλθεν γεγονός τι (ασφαλώς ηθελημένον), το οποίον απέβη αποφασιστικόν δια την Δημιουργίαν του Κόσμου.»

¹³ ΣτΜ. Το Ον, το οποίο αποσπάστηκε από την Μονάδα, όπως μας εξηγεί η Ορφική Κοσμογονία του ΣμΔ, ήταν το Εωσφορικό Ον (Τρόπος-Πάθος). Αυτό, μόλις αποσπάστηκε, έπαιψε να είναι «Ον» και δημιούργησε δια της Ουσίας του την Υπόσταση, ενώ, το Ένα και Αιώνιο Ον (ΕΩΝ) παρέμεινε αναλλοίωτο.

¹⁴ ΣτΜ. Η προσθήκη της λέξεως κρίθηκε απαραίτητη προς αποφυγή τραγικών παρεξηγήσεων.

¹⁵ ΣτΜ. Βλέπε Σημείωση 11.

¹⁶ ΣτΜ. Βλέπε Σημείωση 11.

¹⁷ ΣτΜ. Βλέπε Σημείωση 11.

¹⁸ ΣτΜ. Ο παρελθών χρόνος 'συνίστατο' δεν συμφωνεί με την αιωνιότητα και απειροσύνη του Θεού. Γι αυτό προτιμήθηκε ο Ενεστώτας χρόνος 'συνίσταται'. Στο κείμενο, ο χρόνος αυτός έχει επιλεγεί λόγω της διήγησης των 'παρελθόντων' γεγονότων του Εωσφορικού διαχωρισμού.

¹⁹ ΣτΜ. Προσοχή! (Βλέπε και Υποσημείωση 1). Η απόσπαση του Κύκλου Άωνα δεν ταυτίζεται με τον διαχωρισμό του Εωσφορικού Όντος, πράγμα που θα μπορούσε εσφαλμένα να συμπεράνει κάποιος από αυτήν την διατύπωση.

40° ΘΕΩΡΗΜΑ

Η Αγάπη και η Σοφία, εκτός από την μύχια δράση τους και την δράση τους μέσα στον Έωνα, Ίωνα και Άωνα, δρουν μέσα στον Κύκλο Ουρανό και τον Κύκλο Κόσμο.

Η πολλαπλή αυτή δραστηριότητα επιτρέπει στο Ον να επενδύεται όλες τις μορφές της Θείας Συλλήψεως.

Σχόλιο της ΑΥΜΔ ΡΕΑΣ

Ας σταματήσουμε για λίγο και ας μελετήσουμε τους όρους της πρώτης παραγράφου του Θεωρήματος αυτού της ΣμΜ Δώρας. Εξ αυτής προκύπτουν τρία ζητήματα, τα οποία επέλυσαν μεν προηγούμενα Θεωρήματα, αλλά τα οποία επανεξετάζουμε ευχαρίστως για να εισδύσουμε περισσότερο στο θεοσοφικό σύστημα της Δώρας.

1°. Ποία είναι η ενδόμυχη δράση της Αγάπης και της Σοφίας;

Το 37° Θεώρημα μας μιλά για μια παρόμοια δραστηριότητα των δύο αυτών εκφράσεων της Θείας Φύσεως.

Η Αγάπη και η Σοφία είναι Κινήσεις και, ως τέτοιες, μπορούν να δρουν η μία επί της άλλης, ή η μία εντός της άλλης, ή κάθε μια μέσα στον εαυτό της. Μπορούμε [λοιπόν] να υποθέσουμε ότι η δράση της Αγάπης επί της Σοφίας παράγει το Ον-Μητέρα, ενώ η δράση της Σοφίας επί της Αγάπης παράγει το Ον-Υιός.

Στις δύο αυτές συλλήψεις έγκειται, κατά την εκτίμησή μου, η ιδέα της Θείας Τριάδος, διότι στην έκφραση της Μητέρας περικλείεται ο Πατέρας, στην δε έκφραση του Υιού περικλείεται ο τρίτος όρος της Θείας Τριάδος.

Η Αγάπη, δρώντας εν εαυτή, παράγει την Έννοια (Notion), η δε Σοφία, δρώντας εν εαυτή, παράγει την Κατανόηση (Comprehension) ή την εξωτερική Αντίληψη των δραστηριοτήτων αυτών.

Η Αγάπη και η Σοφία, δρώντας μεταξύ τους, μπορούν [επίσης] να παράγουν μορφές τέτοιες, που δεν θα χρειαζόταν να δημιουργήσει ο Θεός, εάν δεν ήταν αποφασισμένος [να το κάνει] λόγω της εχθρότητας και εναντίωσης [της Υποστάσεως] κατά της Μονάδος Του²⁰.

2°. Ποία η δράση της Αγάπης και Σοφίας εντός του Έωνος, του Ίωνος και του Άωνος;

Η Αγάπη και η Σοφία, δρώντας εντός του Έωνος, του Ίωνος και του Άωνος, δημιουργούν. Παρατηρήσαμε ορθά ότι, σύμφωνα προς το 37° Θεώρημα, η Αγάπη και η Σοφία, με κάποιο τρόπο δραστηριότητας δημιούργησαν το Ον, το οποίον αποκαλέσαμε δεύτερο Αίτιο και, ταυτοχρόνως, πρώτο Αποτέλεσμα. Η δράση της διπλής εκφράσεως του Θεού, καθώς συνεχίζεται, ολοκληρώνει, μέσα στο πεδίο των καθαρών δυνάμεων, την δημιουργία αυτήν του Όντος, με το να Το επενδύει ή να το κοσμήι με ιδιότητες οι οποίες Του αρμόζουν.

Η δράση της Αγάπης και της Σοφίας εντός του Έωνος προίκισε το Ον δια της Φαντασίας. Δρώντας εντός του Ίωνος, προίκισε το Ον δια της Θελήσεως και, δρώντας εντός του Άωνος, προίκισε το Ον δια της Ισχύος.

Σας λέγω "προίκισε", για να εκφράσω την ιδέα της εκχωρήσεως και όχι της δημιουργίας, διότι όλες αυτές οι ιδιότητες υπήρχαν [πάντοτε] και αποτελούν μέρος του συνόλου, το οποίο αποκαλούμε 'Θεό'.

²⁰ ΣτΜ. Οι μορφές αυτές εμφανίζονται στον Κύκλο Ουρανό και τον Κύκλο Κόσμο.

Προίκισε το Ον δια των ιδιοτήτων αυτών, καθώς τις συνέδεσε μέσα στην Μονάδα του Όντος με έναν νέο τρόπο δραστηριότητας, εκείνον που αποτυπώθηκε από την Αγάπη και την Σοφία στα πεδία αυτά της Μονάδος του Θεού.

3°. Ποία η δράση της Αγάπης και της Σοφίας εντός των Κύκλων Ουρανού και Κόσμου;

Μελετήσαμε ήδη την δραστηριότητα της Αγάπης και της Σοφίας μέσα στον ανώτερο Κύκλο [του Ένους] και πριν από την δημιουργία των κατωτέρων Κύκλων.

Η Αγάπη και η Σοφία, οι δύο αυτές κύριες και συνειδητές εκφράσεις του Θεού, κατά την Μεγάλη Κοσμική Δημιουργία, δεν μπορούσαν να παραμείνουν απαθείς στο απέραντο Έργο που συντελείτο κάτω από επιδράσεις άλλοτε μεν ενδόμυχες άλλοτε δε ενάντιες.

Η Αγάπη και η Σοφία, δίχως να παραιτηθούν από την Μονάδα Τους και δίχως να χωρισθούν απ' Αυτήν²¹, βυθίσθηκαν εντός των πεδίων των κατωτέρων δημιουργιών και παρευρέθηκαν στα μεγάλα δράματα του Σύμπαντος.

Και τότε ένα μυστήριο συντελέσθηκε. Η Αγάπη και η Σοφία, για να προφυλάξουν το έργο της Δημιουργίας, προίκισαν όλους τους Κύκλους με μια ιεραρχία θείων ιδιοτήτων. Δι' αυτών, ο Θεός έζησε μαζί μας και δι' αυτών εμείς κατορθώνουμε να ζούμε εντός του Θεού.

Ιδού όλα όσα μπορώ να σας αποκαλύψω, καθώς σας μιλώ για το Θεώρημα αυτό, αλλά η αλήθεια βρίσκεται μέσα σε αυτό. Αναζητήστε [την] ευσυνείδητα και ελάτε να μου εμπιστευθείτε τις εμπνεύσεις σας. Θα τις διαβιβάσω σε Εκείνον, ο οποίος είναι ο μόνος εντεταλμένος για να τις λάβει.

Αδελφοί μου και αδελφές μου σας χαιρετώ.

Réa

²¹ ΣτΜ. Η φράση αυτή περιγράφει με τρόπο εξαιρετικά ακριβή τα γεγονότα του διαχωρισμού του Εωσφορικού Όντος αλλά και της 'μετέπειτα' Πτώσης του Γιγαντικού Πνεύματος.

41° ΘΕΩΡΗΜΑ

Ο Έων είναι το Ον.

Ο Ίων είναι η Συνθήκη του Όντος.

Ο Άων είναι το Μη-Ον.

Οι τρεις σχηματίζουν το Θείο Σύμπαν, από το οποίο απέρρευσε το Δημιουργημένο Σύμπαν, το οποίο είναι ο Κύκλος Ουρανόσ και ο Κύκλος Κόσμος.

Το όλον είναι το Πάν.

Σχόλιο της ΑΥΜΑ Ρέας

Η ενεργοποίηση των αφηρημένων αλλά πραγματικών ιδεών, οι οποίες εκτέθηκαν στα προηγούμενα Θεωρήματα, τελειώνει με το παρόν Θεώρημα. Διότι, ο άνθρωπος είναι ον ατομικό και, έχει εντός του Κόσμου πολύ περιορισμένη αφηρημένη δραστηριότητα, αντλεί τις ιδέες του από την Δημιουργία, η οποία τον περιβάλλει και με κάποιου είδους ενδόμυχη αναζήτηση, έφθασε στο ύψος αφηρημένων συλλήψεων, οι οποίες όμως έχουν, όλες, συγκεκριμένα στοιχεία.

Η πραγματική σημασία των τριών τούτων όρων [ΕΩΝ, ΙΩΝ, ΑΩΝ] μας διέφευγε μέχρι τώρα. Το Θεώρημα αυτό έρχεται να μας την δώσει.

Ο Έων, ο Ίων, ο Άων είναι ένα σύνολο μοναδικό, είναι το Θείο Σύμπαν και, για να το διατυπώσουμε καλύτερα, είναι το Όλον, προτού γίνει το δημιουργημένο Σύμπαν.

Η κατάληξη '-ΩΝ' αποδεικνύει την μονάδα αυτής της ουσίας του Θεού. Τα αρχικά φωνήεντα Ε, Ι, Α εκφράζουν αρχές που ανήκουν στο 'ΟΝ' αυτό, αρχές οι οποίες είναι ένα ως προς Αυτό, αλλά διαφορετικές μεταξύ τους. Η αρχή 'Ε' προεξάρχει, εφ' όσον δι αυτού του Θεωρήματος μας αποκαλύπτεται ότι ο Έων είναι το Ον.

Ο Έων, λοιπόν, είναι το ιδεώδες εκείνο πεδίο μέσα στο οποίο 'κολυμπά' ο Θεός ο Ασύλληπτος, ο Θεός ο Μοναδικός, ο Θεός ο Απόλυτος, του Οποίου το Ον είναι ο Έων. Επομένως, ο Έων είναι η Ουσία η πιο στενά συνδεδεμένη με τον Μοναδικό Θεό.

Εκτός του ιδεατού²² αυτού πεδίου, το οποίο ονομάζουμε 'Έωνα', ας συλλάβουμε προς στιγμή ένα άλλο ιδεατό πεδίο το οποίο να περικλείει το πρώτο. Είναι ο Ίων, 'η Συνθήκη του Όντος', λέει το Θεώρημα.

- Ποία διάκριση πρέπει να κάνουμε μεταξύ του Έωνος και του Ίωνος, μεταξύ του Όντος και της Συνθήκης του Όντος;

Το Ον είναι το πρώτο αντικείμενο του Θεού μέσα στο οποίο όλες οι δραστηριότητές έχουν μια εξαιρετική **αισθαντικότητα** (sensibilité²³) για ό,τι τις αγγίζει, εσωτερικά μεν από τον Θεό, εξωτερικά δε για ό,τι είναι δεύτερο και τρίτο αντικείμενο του Θεού.

(Οι εκφράσεις 'εσωτερικά' και 'εξωτερικά' θα πρέπει να θεωρούνται συμβολικές και όχι πραγματικές).

[Ο Έων], στο ιδεόγραμμα μας, αντιπροσωπεύεται δια του εσωτερικού κύκλου.

Η Συνθήκη του Όντος ή Ίων είναι ένα αντικείμενο του Θεού, του οποίου οι δραστηριότητες είναι αντιληπτές στον Θεό, αλλά αυτές οι ίδιες δεν αντιλαμβάνονται τον Θεό παρά δια μέσου των **αισθαντικών** (sensitives) δραστηριοτήτων του Έωνος ή του Όντος.

²² Στμ. Ideal = ιδεώδες. Προτιμάμε την απόδοση 'ιδεατό'.

²³ Στμ. Θα έπρεπε να γράφει: sensitivité

Τις δραστηριότητες του Ίωνος θα τις ονομάσουμε **αισθητηριακές** ('sensorielles', σύμφωνα με την Διδασκαλία του Σεβαστού μας Διδασκάλου Δώρου).

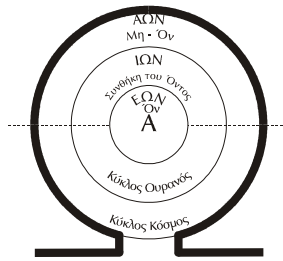
Ο Ίων, λοιπόν, δεν έρχεται σε **άμεση** αλλά σε **έμμεση** επαφή με τον Θεό.

Ο Ίων, στο σχήμα μας, αντιπροσωπεύεται δια του μεσαίου κύκλου.

Ο Άων ή το Μη-Ον, είναι το τρίτον αντικείμενο του Θεού, οι δραστηριότητες του οποίου είναι αντιληπτές από τον Θεό, αλλά αυτές οι ίδιες δεν αντιλαμβάνονται τον Θεό. Αισθάνονται την παρουσία Του μέσω του Έωνος και του Ίωνος, οι οποίοι του μεταδίδουν την Κατεύθυνση της δράσεως, η οποία προέρχεται από τον Θεό. Οι δραστηριότητες του είναι **αισθητές** (sensibles).

Ο Άων αντιπροσωπεύεται, στο σχήμα μας, δια του εξωτερικού κύκλου.

Το σχήμα μας συντίθεται εκ δύο ψηφίων του ελληνικού αλφαβήτου: εκ του πρώτου, του ΑΛΦΑ, και του τελευταίου, του ΩΜΕΓΑ. Το Άλφα κατέχει το κέντρο του σχήματος και συμβολίζει τον Μοναδικό και Ασύλληπτο Θεό. Το Ωμέγα, στην περιφέρεια του σχήματος, συμβολίζει ταυτόχρονα το Ον, την Συνθήκη του Όντος και το Μη-Ον, μέσα στα οποία 'κολυμπά' (μιλώντας ιδεατά) ο Θεός.

Σχήμα, το οποίο συμβολίζει το Θείο Σύμπαν.

Σημειώστε ότι το Θεώρημα λέει ότι το Δημιουργημένο Σύμπαν απέρρευσε από το Θείο Σύμπαντος. Επομένως, το Δημιουργημένο Σύμπαν δεν μπορεί να υπάρχει ή να ευρίσκεται εκτός του Θείου Σύμπαντος, αλλ' εντός αυτού.

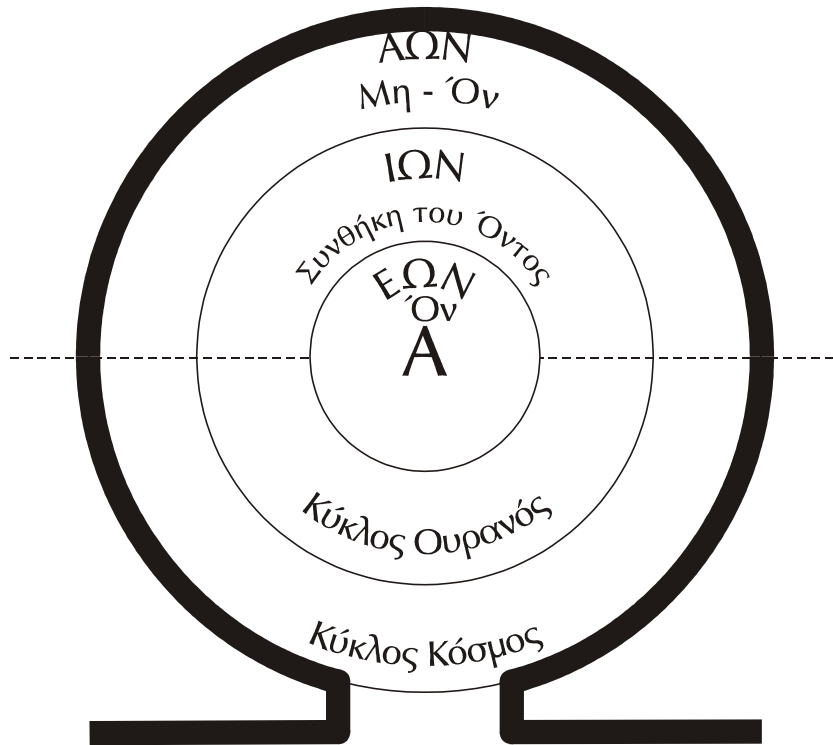
Αντί να σας δώσω πολύ περισσότερα σχόλια, σας υποβάλλω το επόμενο σχήμα, με την παράκληση να μου το ερμηνεύσετε στο επόμενο μάθημα.

Ρέα

ΕΩΝ – Αισθαντικός (Sensitive²⁴)

ΙΩΝ – Αισθητήριος (Sensoriel²⁵)

ΑΩΝ – Αισθητός (Sensible²⁶)

²⁴ ΣτΜ. *Sensitif* = αισθαντικός, αυτός που είναι ικανός να αισθάνεται, να αντιλαμβάνεται δια του Αίσθους (*Sens*).

²⁵ ΣτΜ. *Sensoriel* = αισθητήριος, αυτός που μεταφέρει το ερέθισμα της αίσθησης.

²⁶ ΣτΜ. *Sensible* = αισθητός, ευαίσθητος, αυτός που είναι ικανός να προσλάβει εντυπώσεις, ερεθίσματα.

ΘΕΩΡΗΜΑ 42°

Ο Άων, εγκαταλείπων τον Κύκλο Έωνα, υπό την μορφή ενός Όντος, εισδύει εντός του Κύκλου Ουρανού και λαμβάνει την μορφή του Πνεύματος, ως πολλαπλασιασμός του Όντος.

Ο Άων, εγκαταλείπων τον Κύκλο Ουρανό, υπό την μορφή ενός Πνεύματος, εισδύει εντός του Κύκλου Κόσμου και λαμβάνει την μορφή του Εγώ, ως διαίρεση του πρώτου Πνεύματος.

Σχόλιο ΑΥΜΔ.Ρέας

Προτού προβώ στην εξήγηση του Θεωρήματος αυτού της ΣμΜ Δώρας, θα επιλέξω τα εδάφια που ευρίσκονται στα προηγούμενα Θεωρήματα αυτής της Διδασκαλίας και τα οποία σχετίζονται με το Θεώρημα τούτο, διότι εδώ η ΣμΜ κάνει όλο το Θεοσοφικό και Φιλοσοφικό Της σύστημα να συγκλίνει προς λαμπρές πραγματώσεις.

Θεώρημα 37°, παράγραφος 6η: Η Ουσία του Εγώ είναι το Πνεύμα.

Θεώρημα 38°, παράγραφος 5η: Ο Κύκλος Άων σχετίζεται με το Εγώ.

Θεώρημα 41°, παράγραφος 3η: Ο Άων είναι το Μη-Ον.

Ας επανέλθουμε στην πρώτη παράγραφο του παρόντος Θεωρήματος: **“Ο Άων”,** λέει, **“εγκαταλείπει τον Κύκλο Έωνα υπό την μορφή ενός Όντος...”**

Τούτο σημαίνει ότι οι πρώτες εκφράσεις του Θεού, τις οποίες είδαμε να δρουν στα Θεωρήματα 37, 38 και 41, η Αγάπη και [η] Σοφία, για να διέλθουν από τα πεδία της Ουσίας στα πεδία της Υποστάσεως, δανείζονται με έναν [κάποιο] τρόπο δράσεως την μορφή του Όντος, το οποίο χαρακτηρίσαμε ως ‘πρώτο Αποτέλεσμα’ της δραστηριότητας του Θεού ή ως δεύτερο Αίτιο.

Το Ον, πράγματι, σε αυτήν την ‘μετανάστευσή’ Του δια μέσου των κατωτέρων Κύκλων, ενώ είναι πρώτο Αποτέλεσμα, μόλις εγκαταλείψει το δικό του το πεδίο, καθίσταται αίτιο και προβαίνει ‘δια πολλαπλασιασμού’ στην δημιουργία του Πνεύματος.

Δεν πρέπει να συγχέουμε το Ον, περί του οποίου γίνεται λόγος εδώ, με το πρώτον Ον, το υπό του 37^{ου} Θεωρήματος της Διδασκαλίας αυτής αναφερόμενο, διότι το ίδιο το κείμενο του Θεωρήματος επισημαίνει την διαφορά αυτήν, λέγοντας: **“Ο Άων, εγκαταλείπων τον Κύκλο Έωνα υπό την μορφή ενός Όντος ...”**

Εάν επρόκειτο περί του αναφερομένου στο 37° Θεώρημα Όντος, θα έλεγε: «Ο Άων, εγκαταλείπων τον Κύκλον Έωνα υπό την μορφήν του Όντος ...»

Από την παρατήρηση αυτή μπορούμε να συνάγουμε τα ακόλουθα συμπεράσματα :

- Ότι η δράση της Αγάπης και [της] Σοφίας προσδίδουν, εντός του Έωνος, την μορφή ενός Όντος σε όλες τις αρχές και τις ιδιότητες του Θεού.

- [Ότι] Η δράση αυτή δεν αποχωρίζει τον Θεό από τις ιδιότητές Του, αλλά [και

- ότι] οι ιδιότητες και αρχές αυτές έχουν συνείδηση του Θεού, ο Οποίος είναι η Πηγή τους, και είναι πάντοτε συνδεδεμένες με την Μονάδα Του και συγχωνευμένες μέσα σε Αυτήν.

Όταν δε μία ιδιότητα του Θεού, υπό την μορφήν ενός Όντος, ακτινοβολεί προς πεδία διαφορετικά από τα δικά της, δεν αποσπάται από την Μονάδος του Θεού, αλλά παραμένει συνδεδεμένη πάντοτε με Αυτόν, [παρ' όλον ότι] μεταμορφώνεται μέσα στις κατώτερες περιοχές.

Αποδείξεις αυτού έχουμε στην ίδια παράγραφο, εν συνεχεία.

Η ΣμΜ. λέει : «**Ο Άων, υπό την μορφή ενός Όντος, εισδύει εντός του Κύκλου Ουρανού και λαμβάνει [εκεί] την μορφή του Πνεύματος, ως πολλαπλασιασμός του Όντος.**»

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το Ον, ως Αποτέλεσμα, καθίσταται δεύτερο Αίτιο για να δημιουργήσει το Πνεύμα. Το Πνεύμα, λοιπόν, είναι ο πολλαπλασιασμός του Όντος.

Τούτο σημαίνει ότι, όταν ένα Ον εισέρχεται, δι' ακτινοβολίας, εκ του πεδίου των Ουσιών στο πεδίο των Υποστάσεων, η Μονάδα του πολλαπλασιάζεται σε υποστασιακές μορφές και δεν διαιρείται. Δηλαδή, οι μορφές του Κύκλου Ουρανού, οι οποίες αναφέρονται με την παρουσία ενός Όντος στον Κύκλο αυτό, αντανακλούν το Ον αυτό στην ολότητά του και όχι εν μέρει.

Το Θεώρημα αυτό θα πρέπει να θεωρηθεί ως ένας πρώτος σταθμός των πραγματώσεων προς τον [Κύκλο] Κόσμο, των πρώτων δράσεων της Αγάπης και της Σοφίας [οι οποίες ζουν] εντός της Μονάδος του Θεού.

Θέλω να επιληφθώ τού σχολίου της δευτέρας παραγράφου του Θεωρήματος αυτού, αλλά σε τι θα χρησίμευε; Δεν βρίσκεσθε εδώ για να ασκήσετε τις ιδιότητες της νοημοσύνης σας;

Προτιμώ να το αφήσω στην δική σας εκτίμηση και σας παρακαλώ να μου προσκομίσετε γραπτώς τα συμπεράσματά σας στην επομένη συνεδρίαση ώστε να τα διαβιβάσω στον αγαπημένο μας Διδάσκαλο. Θα αντιληφθεί καλύτερα την επιθυμία σας να τελειωθείτε στην Σοφία.

Réa

ΘΕΩΡΗΜΑ 43°

Ο Ίων, εγκαταλείπων τον Κύκλον Έωνα, υπό την μορφή ενός Όντος, εισδύει εντός του Κύκλου Ουρανού και λαμβάνει την μορφή του Πνεύματος, ως πολλαπλασιασμός του Όντος.

Ο Ίων, εγκαταλείπων τον Κύκλο Ουρανό, υπό την μορφή ενός Πνεύματος, εισδύει εντός του Κύκλου Κόσμου, διατηρών την του Πνεύματος μορφή του, έκτοτε αδιαίρετη και άφθαρτη.

*Το Ον είναι η Μείζων Μονάς.
Το Πνεύμα είναι η Ελάσσων Μονάς.
Το Εγώ είναι η Κοσμική Μονάς.*

Σχόλιο ΑΥΜΔ. Ρέας

Δεδομένου ότι η πρώτη παράγραφος του Θεωρήματος τούτου είναι όμοια (με εξαίρεση τον όρο: 'Ίων') με την [παράγραφο] του προηγούμενου Θεωρήματος, σας αφήνω την φροντίδα μίας ερμηνείας η οποία, ως εκ τούτου, γίνεται πιο εύκολη.

Ας ακολουθήσουμε τον Ίωνα στην κατώτερη κατοικία, στον Κύκλο Κόσμο.

Ο Ίων, εισδύων στον Κύκλον αυτό, δεν υφίσταται καμμία διαίρεση, σε αντίθεση προς τον Άωνα, ο οποίος διαιρείται σε μονάδες κοσμικές, τις οποίες αποκαλούμε 'Εγώ'.

«Ο Ίων διατηρεί», λέει η 2η παράγραφος, **«την του Πνεύματος μορφή του, έκτοτε αδιαίρετη και άφθαρτη.»**

Προκειμένου να σας εξηγήσω τους λόγους ή τα αίτια για τα οποία ο Ίων δεν υφίσταται την ίδια τύχη με τον Άωνα, θα είμαι υποχρεωμένη να προστρέξω σε Διδασκαλίες οι οποίες δεν σας έχουν δοθεί από την ΣμΜ, τις οποίες όμως ο πολύ αγαπητός μας [Διδάσκαλος] Δώρος τις δίδαξε σε ευρύ κοινό. Είμαι συνεπώς της γνώμης ότι πρέπει να κατέχετε μερικά στοιχεία της Διδασκαλίας αυτής, ώστε να μπορέσετε να με παρακολουθήσετε με ευκολία..

Ο Κύκλος Κόσμος είναι μία από τις μεγάλες Κοσμικές περιοχές, η οποία διατελεί κάτω από την επιρροή ενός Όντος του Έωνος, το οποίο εισέδυσσε στους κατωτέρους Κύκλους και, αφού έφθασε πέρα από τις δημιουργημένες περιοχές, επεζήτησε να απελευθερωθεί τελείως από την δεσποτεία της Μονάδος του και από την εξάρτησή του από τον Κύκλο Έωνα. [Και] τούτο για να εγκαταστήσει ασφαλή την δική του βασιλεία, όχι εκτός του Θεού, διότι το πάν είναι εντός του Θεού, αλλ' εκτός της Συνειδητότητας του Θεού, η Οποία συνίσταται από Όντα ιεραρχικά.

Ενώπιον της προσβολής αυτής κατά της Μονάδος Του, ο Θεός 'συνέσφιξε' τις τάξεις των Ιεραρχιών Του και έθεσε τον επαναστάτη εκτός κάθε ιεραρχίας.

Εωσφόρος είναι το όνομα εκείνου του Εωνικού Όντος, το οποίο, εγκατεστημένο σε κάποια περιοχή του Κύκλου Κόσμου, κατώρθωσε σιγά-σιγά να εισδύσει μέσα στις ψυχές των κοσμικών ατόμων, των «**Εγώ**» και, καθώς δια της διεισδύσεως αυτής διαχώρισε [τα Εγώ] από τις άλλες κοσμικές ιεραρχίες, προσπαθεί να τα υποβιβάσει μέσα στην κοσμική ιεραρχία για να καταλάβει την θέση τους.

Αυτή την φριχτή τύχη επρόκειτο να υποστεί ο Άνθρωπος. Χάρης όμως στην μεσολάβηση Όντων ανωτέρας ιεραρχίας, το θαύμα της σωτηρίας επιτελέσθηκε για τον Άνθρωπο, δια της καθόδου του ΛΟΓΟΥ στον Κόσμο, ο Οποίος παρεμβλήθηκε μεταξύ ισχυρού και αδυνάτου, για να προστατεύσει τον τελευταίο.

Έτσι, όλες οι ιεραρχίες, οι ανώτερες του Άωνος (Ανθρώπου), διερχόμενες από τον Κύκλο Κόσμο, δεν αλλάζουν μορφή δια διαιρέσεως, ώστε να είναι απαραβίαστες και νικηφόροι εναντίον εκείνου ο οποίος αποβλέπει στην δεσποτεία, η οποία θα δημιουργήσει την σωτηρία του (Εωσφόρος).

Για τον λόγο αυτό η ΣμΜ Δώρα λέει ότι ο Ίων, λαμβάνων την μορφή του Πνεύματος, εισδύει στον Κύκλο Κόσμο [χωρίς να υποστεί κάποια] μεταμόρφωση και παραμένει μέσα σε αυτόν αδιαίρετος και άφθαρτος.

Στην τελευταία παράγραφο:

- το Ον αποκαλείται Μείζων Μονάς,
- το Πνεύμα, Ελάσσων Μονάς, και
- το Εγώ, Κοσμική Μονάς.

Ποια είναι η έννοια όλων αυτών των εκφράσεων που [σχετίζονται] με την Μονάδα;

Στις εκφράσεις αυτές δεν πρέπει να εννοούμε την ύπαρξη διαφόρων Μονάδων, οι οποίες καταλήγουν σε πολλαπλότητα, αλλά πρέπει να εννοούμε ποιότητες συμφυείς προς την μία και μόνη Μονάδα. Για να σας εξηγήσω όμως, ή μάλλον για να σας κάνω να κατανοήσετε καλύτερα την διάκριση, η οποία προκύπτει από όλες αυτές τις [διατυπώσεις], είμαι υποχρεωμένη, χρησιμοποιώντας γλώσσα ανθρωπίνη, να σας μιλήω περί 'πολλών Μονάδων'.

Ένα τελικό σχήμα, θα σας δώσει την [σχετική] κατανόηση.

Η Μείζων Μονάς, το Ον, είναι η ομοιόμορφη εκείνη δραστηριότητα του Θεού, η οποία, προκειμένου να εκδηλωθεί, δεν κάνει έκκληση σε κανέναν, ούτε εκτός αυτής, ούτε εντός αυτής.

Η Ελάσσων Μονάς, το Πνεύμα, είναι η τρίμορφη εκείνη δραστηριότητα (βλέπε σχήμα) η οποία, προκειμένου να εκδηλωθεί, επικαλείται τις δυνατότητες που βρίσκονται μέσα της.

Η Κοσμική Μονάς, το Εγώ, είναι η πολύμορφη εκείνη δραστηριότητα, η οποία, προκειμένου να εκδηλωθεί, επικαλείται τις ενδόμυχες δυνατότητες και τις εξωτερικές δυνάμεις. Λόγω δε ακριβώς της δεύτερης αυτής ανάγκης, ο Εωσφόρος έγινε κύριός της.

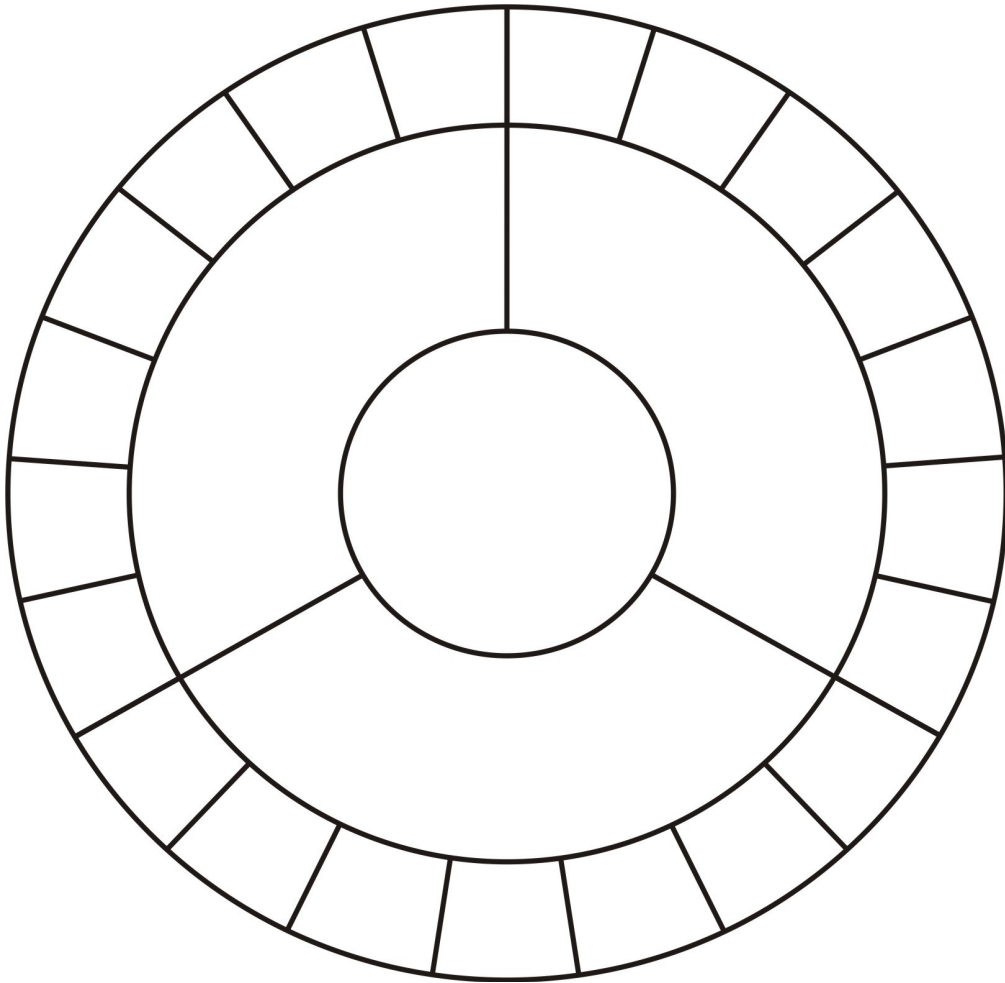
Όλες αυτές οι Μονάδες δεν αποτελούν στην πραγματικότητα παρά μία και μόνη Μονάδα.

Το πλήθος των Κοσμικών Εγώ, συνενωμένων, δεν κάνουν τον Άωνα; Ο δε Άων, ενωμένος με τον Ίωνα, δεν κάνει τον Έωνα;

Σας υποβάλλω το [παραπλεύρως] σχήμα και περιμένω από εσάς την εξήγησή του.

Réa

ΘΕΩΡΗΜΑ 44^ο

Ο Έων, εγκαταλείπων τον Κύκλο Έωνα υπό την μορφή ενός Όντος, εισδύει εντός των δύο κατωτέρων Κύκλων, διατηρών την του Όντος μορφή Του, αμετάβλητη και αιώνια.

Διότι το Ον είναι η Μονάς εκ της οποίας προέρχεται το Πνεύμα, όπως το Πνεύμα είναι η Μονάς εκ της οποίας προέρχεται το Εγώ, και το Εγώ είναι η Μονάς εκ της οποίας προέρχεται το Κοσμικό Άτομο.

Σχόλιο ΑΥΜΔ.Ρέας

Με τα προηγούμενα σχόλια και Θεωρήματα κατανοήσατε με περισσότερη ή λιγώτερη σαφήνεια τον ρόλο του Έωνος μέσα στις μορφές Του, τον Άωνα και τον Ίωνα, καθώς αυτοί εισδύουν μέσα στον Κόσμο. Ο πρώτος πολλαπλασιάζεται σύμφωνα με τους δυναμισμούς, ο δεύτερος ανθίσταται στην τελευταία διαίρεση.

Εναπομένει όμως η μορφή Έων εντός του [Κύκλου] Έωνος. Η μορφή αυτή, μέσα στον ίδιο της τον Κύκλο, γίνεται Ον. Αυτό, κινητοποιούμενο από την έκκληση, η οποία λαμβάνει χώρα στους κατωτέρους Κύκλους, εισδύει εκεί αλλά καθόλου και σε τίποτα δεν αλλοιώνεται. Αγνοεί τον πολλαπλασιασμό και δεν υπόκειται στον νόμο της διαιρέσεως.

Ο Έων αυτός, για τον οποίο σε ένα προηγούμενο Θεώρημα είπαμε ότι είναι το ΟΝ, αντιστοιχεί στον **Λόγο** (Verbe) της Ιουδαίο-Χριστιανικής Παραδόσεως.

Πράγματι, ο Λόγος δύναται να διασχίσει 'ατιμωρητί' όλες τις καταστάσεις της Δημιουργίας, να φθάσει στην πλέον πυκνή και την πλέον περίπλοκη κατάσταση, χωρίς να υποστεί την αλλοίωση εκείνη, η οποία κάνει [κάποιο Ον] να λησμονήσει την αρχική [του] πηγή.

Ο Έων, εντός του Κύκλου Κόσμου παραμένει σε αδιάκοπη επαφή με το Κέντρο από το Οποίο εκπορεύτηκε. Χάρης σε αυτήν ακριβώς την ανάμνηση, διατηρεί την Μονάδα Του και την ακεραιότητά Του.

Ο Έων, υπό την μορφή Όντος, **γνωρίζει εκ των προτέρων εκείνο το οποίο Θέλει**, ενώ το **Εγώ** οφείλει, να πραγματοποιήσει δια της ιδιότητας της φαντασίας του, μια εργασία για να συνδέσει το παρελθόν και **να θυμηθεί το τι θέλει**. Ως εκ τούτου, το Ον, στην Ιουδαίο-Χριστιανική Παράδοση έλαβε το όνομα "Λόγος".

Το Ον κατέχει μέσα του όλα τα στοιχεία και όλες τις μορφές της Δημιουργίας βεβαιωμένες. Έτσι, αρκεί να εκφράσει ένα από τα στοιχεία αυτά, ώστε αυτό να πραγματοποιηθεί και να δημιουργηθεί αμέσως.

Αντιθέτως, το εκ του Ίωνος προερχόμενο Πνεύμα κατέχει σε δραστηριότητα την δημιουργική μορφή σε **μορφές διαφορετικές** και, με μια προσπάθεια, δύναται να τις αναπαράγει μία προς μία, και εναλλάξ. Οι μορφές που δημιουργούνται από το Πνεύμα ολοκληρώνονται (αποπερατώνονται) δια της δράσεως των **Εγώ**.

Η Δώρα είναι το Πνεύμα το οποίο δημιούργησε μία μορφή. Σείς είσθε τα «Εγώ» τα οποία αποπερατώνουν αυτήν [την μορφή] κατά την Κοσμική και ιδιαίτερος κατά την γήινή της έκφραση.

Η Αγάπη-Σοφία είναι ο Θεός.

Το Ον είναι ο Λόγος.

Το Πνεύμα είναι τα Όντα τα Οποία Γεννούν.

Το Κοσμικό Εγώ είναι τα Όντα τα Οποία Τίκτουν.

Το Ατομικό Εγώ είναι τα Όντα τα Οποία Εφαρμόζουν.

Αυτή είναι η σημασία του Θεωρήματος αυτού. Σας την εκθέτω συνοπτικά για να μπορέσετε να μελετήσετε και να συλλάβετε τις απέραντες ιδέες τις οποίες περικλείει και τις οποίες ένας τόμος ολόκληρος θα ήταν ανεπαρκής για να τις περιλάβει.

Réa

ΘΕΩΡΗΜΑ 45°

Οι Έωνες ενισχύονται εις Όντα εντός του Έωνος και σε κανέναν ιεραρχικό νόμο δεν υπόκεινται εντός των κατωτέρων Κύκλων.

Οι Ίωνες, οντοποιούμενοι εντός του Κύκλου Έωνος, πολλαπλασιάζονται εις Πνεύματα εντός του Κύκλου Ουρανού και σε κανέναν ιεραρχικό νόμο του Κύκλου Κόσμου δεν υπόκεινται.

Οι Άωνες, οντοποιούμενοι εντός του Κύκλου Έωνος, πολλαπλασιάζονται εντός του Κύκλου Ουρανού και διαιρούνται εντός του Κύκλου Κόσμου.

Οι Έωνες είναι η Μονάς του Έωνος.

Οι Ίωνες είναι η Μονάς του Ουρανού, και

Οι Άωνες είναι η Μονάς του Κόσμου.

Σχόλιο της ΑΥΜΔ. Ρέας

Στο τελευταίο αυτό Θεώρημα η ΣμΜ Δώρα συνοψίζει όλη την Θεοσοφική Της Δοξασία την σχετιζόμενη με την πνευματική κοσμογένεση.

Το Θεώρημα αυτό, σε περιορισμένο χώρο, εκθέτει με ακριβείς όρους και φωτίζει εκείνο το οποίο τα προηγούμενα Θεωρήματα, από το 37°, εξέθεσαν με την ίδια ακρίβεια αλλά με περισσότερες λεπτομέρειες.

Τα σχόλια τα οποία σας έκανα επί των προηγούμενων Θεωρημάτων σχετίζονται, όπως είναι φυσικό, επίσης, με το παρόν Θεώρημα.

Επομένως, για να μην επαναλαμβάνω τα όσα σας έχω ήδη πει και για να μην συνοψίσω τις παρατηρήσεις που έγιναν ήδη, θεωρώ χρήσιμο να θεωρήσω την ερμηνεία του Θεωρήματος τούτου από μίαν εντελώς διαφορετική οπτική γωνία.

Οι Έωνες, οι Ίωνες και οι Άωνες μοιάζουν να αντιπροσωπεύουν τρεις βαθμίδες ιεραρχίας ενός Κύκλου, του Κύκλου Έωνος.

Εν τούτοις, ο καθένας εξ αυτών είναι επί κεφαλής²⁷ μίας βαθμίδος της ιεραρχίας σε κάθε Κύκλο. Έτσι, οι Έωνες είναι επί κεφαλής του Κύκλου Έωνος, οι Ίωνες είναι επί κεφαλής των ιεραρχιών του Κύκλου Ουρανού, και οι Άωνες είναι επί κεφαλής των ιεραρχιών του Κύκλου Κόσμου.

Παρατηρούμε μέσα στην ανθρωπότητα αυτήν την ταξινόμηση των όντων, η οποία μας υπενθυμίζει εκείνην του Παντός.

Η Ανθρωπότητα ολόκληρη, όπως ακριβώς και το Παν, διαιρείται σε τρεις Κύκλους:

1°. Στον Κύκλο των Αισθαντικών (Sensitifs) ή Διανοουμένων, ο οποίος, εντός του Παντός, αντιστοιχεί στον Κύκλο Έωνα.

2°. Στον Κύκλο των Αισθητηριακών (Sensoriels) ή Ψυχικών, ο οποίος, εντός του Παντός, αντιστοιχεί στον Κύκλο Ουρανό.

3°. Στον Κύκλο των Αισθητών (Sensibles) ή Χειρωνακτών, ο οποίος, εντός του Παντός, αντιστοιχεί στον Κύκλο Κόσμο.

Η Νόηση, επομένως, εισδύει μέσα στην μάζα των ψυχικών και των υλικών [ανθρώπων] και βασιλεύει εκεί χωρίς να υφίσταται τους νόμους τους.

Η Αισθητηριακότης (Sensorialité) [δηλ.] το συναίσθημα του Ωραίου και του Καλού, εισδύει εντός της μάζας των υλικών [ανθρώπων] και βασιλεύει εκεί χωρίς να υφίσταται τους νόμους τους.

²⁷ ΣτΜ. Επί κεφαλής = συνείδηση - συνειδητό

Κάθε κοινωνία η οποία θα θελήσει να υποτάξει σε νόμους τόσο την Νόηση όσο και την Αισθητηριότητα, δηλ. [θα θελήσει] να δεσμεύσει τις δύο αυτές εκδηλώσεις του ανθρώπου, νομίζω ότι οδεύει προς τον θάνατο όπου, για να φτάσει, διέρχεται μια ζωή κοινωνικής ανισορροπίας και αθλιότητας.

Μη εκπλήσσεσθε να με βλέπετε από τον Ουρανό να πέφτω στην Γη. Γνωρίζετε ότι κάθε τι το αληθές οφείλει να εφαρμόζεται (να ισχύει) σε όλες τις Κοσμικές εκφράσεις. Ο δε άνθρωπος και η κοινωνία είναι Κοσμικές εκφράσεις. Το πλέον ασφαλές μέσον, ο πλέον βέβαιος κανόνας, ο οποίος αποδεικνύει την πραγματικότητα που περιέχεται σε μια φιλοσοφική ή θεοσοφική θεωρία, είναι ότι αυτή, μεταφερόμενη από το ένα πεδίο εκφράσεων της Ζωής στο άλλο, εφαρμόζεται (να ισχύει) [και] εκεί, τέλεια.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, ενώ η Δώρα σας ομιλεί περί Θεού και Πνευμάτων, εγώ σας μίλησα περί των ανθρώπων.

Rέα

Συμπέρασμα της ΑΥΜΔ. Ρέας

Αδελφοί μου και Αδελφές μου,

Με το ένατο Θεώρημα, ετέθησαν οι αρχές της Θεοσοφικής και Φιλοσοφικής Δοξασίας της ΣμΜ Δώρας. Η βαθειά γνώση της δοξασίας αυτής θα απαιτούσε μακροσκελή σχόλια και μίαν φιλολογία τεραστία.

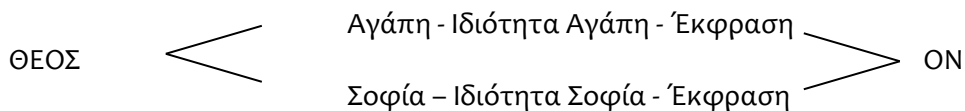
Έχετε πολλή εργασία να κάνετε προτού φθάσετε στο σημείο να αποκαλύψετε και να γνωρίσετε τις βαθιές αλήθειες οι οποίες περιλαμβάνονται στην Διδασκαλία αυτήν της Δώρας.

Για να ολοκληρώσω δε το ηθικό έργο το οποίο ανέλαβα, θα σας δώσω με την μορφή ενός συμπεράσματος το πνεύμα του συνόλου το οποίο απορρέει από αυτή την Διδασκαλία. Δώστε προσοχή σ' αυτό το συμπέρασμα, διότι θα σας βοηθήσει να γνωρίσετε καλύτερα την Αλήθεια και το Φως το οποίο σας απεκαλύφθη από την ΣμΜ Δώρα.

Η Αγάπη και η Σοφία είναι δύο ιδιότητες του Θεού. Τις χαρακτηρίζουμε έτσι από τα αποτελέσματα των εκφράσεών τους. Η Αγάπη και η Σοφία, ως ιδιότητες, ανήκουν στον Θεό και δεν αποτελούν με Αυτόν παρά ένα [Ον].

Η Αγάπη και η Σοφία, ως εκφράσεις ή απόρροιες, είναι δημιουργίες του Θεού, παύουν να αποτελούν ένα μαζί Του και, δια μιας αμοιβαίας δράσεως, δημιουργούν το Ον, μετά του οποίου δεν αποτελούν παρά ένα (Ον).

Συγκριτικός Πίνακας

Τα πρώτα Όντα, που απέρρευαν από τον Θεό, ως αποτελέσματα των ιδιοτήτων Του, έχουν, και αυτά επίσης, την Αγάπη και την Σοφία ως ουσιαστικές ιδιότητες.

Συγκριτικός Πίνακας

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ έχει :
Την Αγάπη ως Φως Καλωσύνης
Την Σοφία ως Φως Δικαιοσύνης

Ο ΕΩΣΦΟΡΟΣ έχει :
την Αγάπη ως έκφραση Κάλλους
την Σοφία ως έκφραση Μαθηματικής Ακριβείας

Ο Χριστός είναι ο Λυτρωτής, εξήλθε από την πλευρά του ΘΕΟΥ για να σώσει τον άνθρωπο και το βασίλειό του. Ο Εωσφόρος είναι ο ταραξίας της Κοσμικής Τάξεως, ο οποίος παρ' ολίγο να αφανίσει τον άνθρωπο και το βασίλειό του.

Τα Όντα πήγασαν από περισσότερες απορροές του Θεού. Τα Όντα, τα οποία παραμένουν αναλλοίωτα κατά την διέλευσή τους από τους κατώτερους Κύκλους, ανήκουν στον Έωνα [\[που ευρίσκεται\]](#) εντός του Κύκλου Έωνος.

Τα Όντα, τα οποία μεταλλάσσονται εις **Πνεύματα** κατά την διέλευσή τους από τους κατωτέρους Κύκλους, ανήκουν στον Ίωνα, [που ευρίσκεται] εντός του Κύκλου Έωνος, δηλ. προέρχονται από απόρροιες του Θεού δευτέρας τάξεως. Θα ταξινομήσουμε εκεί τους Γεννήτορες και τις Γεννήτορες.

Τα Όντα τα οποία μεταλλάσσονται εις **Ομαδικά Εγώ**, ανήκουν στον Άωνα του Κύκλου Έωνος. Είναι απόρροιες του Θεού τρίτης τάξεως. Θα ταξινομήσουμε εκεί τους Γίγαντες και τις Γιγάντισσες.

Να γνωρίζουμε σε βάθος την φύση των Όντων αυτών, σημαίνει να γνωρίζουμε την Ουσιαστική δομή του **Κόσμου**.

Είθε το φως της ΔΩΡΑΣ να είναι μαζί σας.

Réa

Επίλογος

Αδελφοί μου και Αδελφές μου,

Ιδού το πέρας μιας περιόδου εργασίας. Ας ρίξουμε ένα βλέμμα στο έτος που πέρασε και στην εργασία την οποίαν επιτελέσαμε.

Το 3^ο Θεώρημα της Διδασκαλίας της ΣμΜ λέει ότι η Φύση είναι ο εκπαιδευτής, ο πλέον πολύτιμος για τον άνθρωπο εκείνον που επιθυμεί να απελευθερωθεί από τις εσφαλμένες και πεπλανημένες συνθήκες της κοινωνίας, καθιστά δε εφικτή την γνώση της Αλήθειας, η οποία είναι δυνατόν να αποκαλυφθεί εντός του.

Η Φύση, εν τούτοις, δεν εκτελεί από μόνη της τα θαύματα αυτά, αλλά βοηθείται από ένα κοσμικό νόμο τον οποίο αποκαλούμε 'Χρόνο'.

Ο Χρόνος είναι μέγας εκπαιδευτής του ανθρώπου. Ενώ η Φύση του αποκαλύπτει και του διδάσκει όλες τις λεπτομέρειες των μεγάλων και μικρών της μυστικών, ο Χρόνος, ως τολμηρός γλύπτης, χαράσσει στον εγκέφαλό μας τις εικόνες που σχηματίζουν την μνήμη μας.

Κατά την αρχή της περιόδου της εργασίας αυτής σας δίδαξα ένα μέρος των φιλοσοφικών συλλήψεων της ΣμΜ Δώρας. Εάν ο Χρόνος εκτέλεσε πάνω μας τον μυστηριώδη ρόλο του, η Διδασκαλία μου πρέπει να είναι χαραγμένη στην μνήμη σας και η εικόνα της πρέπει να σας παρουσιάζεται κάτω από ένα φως κατανόησης πολύ καλύτερο και καθαρότερο.

Σας μιλώ περί του Χρόνου και επιθυμώ να επιστήσω την προσοχή σας επί του Κοσμικού αυτού Νόμου, τον οποίον ο άνθρωπος πρέπει πάντοτε να λαμβάνει υπ' όψη.

Η Διάνοια, να είστε βέβαιοι, είναι ανεπαρκής για να καταστήσει Μύστη έναν άνθρωπο, διότι κάθε προσπάθεια του εγκεφάλου απαιτεί κάποια περίοδο εργασίας υπολανθανούσας, ασυνείδητης και ενδόμυχης, της οποίας μόνον ο Χρόνος είναι κύριος.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε θεσπίσει τις ετήσιες διακοπές, διότι οι μαθητές μας, πλήρεις ακόμη των βαθιών διδασκαλιών οι οποίες τους δόθηκαν, σταματούν την δραστηριότητά τους για να αφήσουν τον Χρόνο να επιφέρει το αποτέλεσμα του.

Πλέον σοφοί, απ' ό,τι προηγουμένως, θα επιστρέψτε στα έδρανα αυτά και, ενθαρρυνόμενοι άνωθεν, θα επιτελέσουμε εκ νέου το έργο μας.

Αδελφοί μου και Αδελφές μου, σας χαιρετώ.

Réa